

iliad
GROUP

Gdańsk, dnia 21.03.2024 r.

Inwestor:

P4 sp. z o.o.,
ul. Wynalazek 1, 02-677 Warszawa
adres do korespondencji Inwestora:
ul. Arkońska 6, bud. A3, 80-387 Gdańsk

Pełnomocnik:

Aleksandra Falkowska
adres do korespondencji Pełnomocnika:
P.P.P. i U.R. Lambda sp. z o.o.
ul. Siennicka 30, 80-758 Gdańsk
tel. +48 662 370 266, e-mail: aleksandra.falkowska@lambda.gda.pl

WIIPP 98

Burmistrz Tucholi
pl. Zamkowy 1
89-500 Tuchola

Dotyczy: WIIPP.6733.1.1.2024.AK

Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4 Sp. z o.o., nr projektu TUC0003B na terenie działki nr 2966, obręb ewidencyjny Miasto Tuchola, gmina Tuchola.

W związku z prośbą z dn. 06.03.2024 r. (data wpływu: 12.03.2024 r.) o zajęcie stanowiska wobec petycji mieszkańców Tucholi wyjaśniam:

1. Z przedłożonej wraz z wnioskiem dokumentacji wynika, że projektowane anteny i urządzenia **nie pracują w technologii 5G.**
2. Jednym z elementów projektu budowlanego jest „Analiza występowania obszaru **pól e-m** o poziomach gęstości mocy większych lub równych wartościom określonym w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2019 poz. 2448)”. Zarówno w tym opracowaniu, jak i w innych częściach projektu budowlanego przedstawiono parametry inwestycji, w tym rodzaje anten i wysokości ich zawieszenia. Na podstawie obliczeń przeprowadzonych w ramach analizy stwierdzono, że pola elektromagnetyczne o wartości gęstości mocy większych/równych zróżnicowanym wartościom określonym w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2019 poz. 2448) a pochodzące od anten sektorowych, wystąpią wyłącznie w miejscach niedostępnych dla ludności – co najmniej 48,9 m powyżej poziomu terenu. W opracowaniu wykazano, że projektowana inwestycja spełnia wymagania wynikające z ww. rozporządzenia, a także że nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ludzi ani mienia, pogorszenia warunków zdrowotno-sanitarnych oraz nie wprowadzi, nie utrwali i nie zwiększy ograniczeń ani uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Niezależnie od wniosków wynikających z analizy inwestor wciąż jest zobowiązany do spełnienia wymogów postawionych tego rodzaju przedsięwzięciom w odrębnych przepisach prawa. Oznacza to, że w szczególności przed rozpoczęciem eksploatacji będzie musiał dokonać zgłoszenia instalacji radiokomunikacyjnej właściwemu organowi ochrony środowiska wraz z powiadomieniem państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, a bezpośrednio po uruchomieniu stacji będzie zobowiązany przeprowadzić pomiary kontrolne rzeczywistego rozkładu gęstości mocy promieniowania w otoczeniu stacji.

Promieniowanie elektromagnetyczne, z uwagi na sposób oddziaływania fal z materią, dzieli się na: niejonizujące i jonizujące. Umowną granicą pomiędzy promieniowaniem jonizującym i niejonizującym jest zakres fal światła widzialnego. Fale o niższych częstotliwościach od częstotliwości światła widzialnego tworzą promieniowanie niejonizujące, a fale o wyższych częstotliwościach – promieniowanie jonizujące.

Charakter niejonizujący fal elektromagnetycznych oznacza, że:

- nie wywierają one negatywnego wpływu na organizm;
- nie ingerują w budowę komórki, nie modyfikują i nie wpływają na funkcje jej elementów;
- nie niszczą struktury atomowej materii, ponieważ nie wpływają na wiązania pomiędzy atomami;
- nie wywołują efektu kumulacji, a ich oddziaływanie występuje wyłącznie podczas ekspozycji.

Warto w tym miejscu podkreślić, że urządzenia telekomunikacyjne, w tym np. stacje bazowe telefonii komórkowej czy nadajniki DVB-T wykorzystujące częstotliwości radiowe, wytwarzają pole elektromagnetyczne jedynie o charakterze niejonizującym.

3. Doprowadzenie światłowodu do domów w żadnym przypadku nie oznacza, że stacja bazowa jest niepotrzebna, ponieważ spełniają one różne funkcje. Łącze światłowodowe zapewnia użytkownikom sygnał o dużej prędkości i jest odporne na warunki meteorologiczne, jednak dostęp do niego mają jedynie osoby w obrębie danego gospodarstwa domowego. Tymczasem stacja bazowa umożliwia dostęp wszystkim użytkownikom znajdującym się w jej zasięgu – zarówno mieszkańcom przemieszczającym się po osiedlu, jak i turystom korzystającym z uroków parku krajobrazowego.

Brak umowy z danym operatorem nie oznacza, że nie korzysta się z jego usług. Wynika to z tzw. **roamingu krajowego**, który polega na korzystaniu z usług swojego dostawcy w zasięgu sieci innego operatora bez dodatkowych opłat, co pozwala na lepszą efektywność połączeń. Oznacza to, że nawet osoby niekorzystające bezpośrednio z usług w sieci Play mogą skorzystać na pojawieniu się nowej stacji bazowej tego operatora.

Przesądzanie o niepotrzebności stacji bazowej na podstawie potrzeb wąskiej grupy osób – a 204 osoby to niewielki ułamek liczby potencjalnych odbiorców inwestycji – jest zatem podejściem bardzo jednostronnym.

4. Wbrew obawom dotyczącym zagrożenia związanego z **wyładowaniami atmosferycznymi** stacja bazowa telefonii komórkowej jako obiekt przewyższający okoliczne zabudowania staje się obiektem bardziej narażonym niż zabudowa jednorodzinna, w rzeczywistości zatem „odciąga” od nich potencjalne wyładowania. Co więcej, stacje bazowe są wyposażone w instalację odgromową pozwalającą na bezpieczne sprowadzenie ładunku wyładowania do ziemi.
5. Zgodnie z art. 56 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Nr 80, poz. 717 z późn. zm., dalej „u.p.z.p.”) nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. W razie odmowy ustalenia lokalizacji należy zawsze wskazać przepis prawa, który by się temu sprzeciwiał (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 stycznia 2011 r., II SA/Go 743/10). Jednym z determinantów, które wymagają uwzględnienia w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest **ład przestrzenny**, walory architektoniczne i krajobrazowe z art. 1 ust. 2 u.p.z.p. Nie mogą one jednak stanowić o podstawie wydania decyzji odmownej w przedmiocie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Mówi o tym bezpośrednio art. 56 ust. 1 zd. 2 u.p.z.p., dodany na podstawie art. 70 pkt 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 106, poz. 675). Przepis art. 1 ust. 2 u.p.z.p. nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu

iliad
GROUP

publicznego. Tym samym odmowa musi być oparta na przepisie odrębnym, samo naruszenie ładu przestrzennego czy obniżenie walorów widokowych/krajobrazowych jest niewystarczające w tym względzie.

Pojawianie się w przestrzeni publicznej infrastruktury telekomunikacyjnej jest naturalnym etapem rozwoju technologicznego. W planowanej inwestycji zaprojektowano wieżę rurową, która charakteryzuje się większą estetyką od standardowych wież kratowych i mniej dominuje krajobraz.

6. W raporcie „MASZTY TELEKOMUNIKACYJNE A CENY NIERUCHOMOŚCI” badacze z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie opisali wnioski z badania, którego celem było sprawdzenie **wpływu stacji bazowych na ceny nieruchomości** znajdujących się w ich sąsiedztwie. Uzyskane wyniki nie potwierdziły wpływu sąsiedztwa infrastruktury technologii łączności bezprzewodowej (GSM, LTE, UMTS, 5G) na ceny nieruchomości mieszkaniowych na badanych rynkach lokalnych. Warto nadmienić, że analogiczne badanie przeprowadzono również w 2022 roku, a wnioski z niego nie różniły się od tych z **najnowszego raportu**.
[\[https://kigeit.org.pl/FTP/mk/sot/Podsumowanie_badania_UEK_2024.pdf\]](https://kigeit.org.pl/FTP/mk/sot/Podsumowanie_badania_UEK_2024.pdf)
7. W dn. 29.02.2024 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy pozytywnie uzgodnił projekt decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4 o nr TUC0003B. W uzasadnieniu organ stwierdził, że projektowana inwestycja z racji swego położenia w otulinie Tucholskiego Parku Krajobrazowego **nie spowoduje zagrożenia dla celu ochrony parku krajobrazowego**, a ponadto nie powinna mieć negatywnego wpływu na funkcję ochronną otuliny.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2003 nr 80 poz. 717) nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi.

PODPIS ZAUFANY

**ALEKSANDRA
FALKOWSKA**

21.03.2024 08:27:39 [GMT+1]

Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

.....
podpis wnioskodawcy
lub osoby przez niego upoważnionej

